

Tolerancijos ugdymo centras vykdo projektą „Holokausto istorija – tiltas iš praeities į ateitį“, kuris yra finansuojamas Geros valios fondo. Pagal projekto programą jau šventėme Roš ha Šana (žydų Naujieji metai).

Tvarkėme holokausto aukų kapines. Rugsėjo 23 – įją paminėjome Lietuvos žydų genocido dieną, uždegėme žvakeles ir padėjome akmenukus holokausto aukų vietose – Kurganavoje ir Žaliojoje girioje

Išvyka į Kėdainius

Skambutis!!! Baigėsi ketvirtoji pamoka! Progimnazijos kieme didelis šurmulis: penktokai, šeštokai ir aštuntokai ruošiasi išvykai. Puiki diena, visų nuotaika labai gera.

Susėdome į autobusą, visi labai patenkinti, kad turi galimybę nuvykti į Kėdainių miestą, garsėjantį ne tik agurkais, bet ir jaukiu senamiesčiu, bažnyčiomis. Atvažiavę pirmiausia aplankėme sinagogą.

Gidė papasakojo apie žydų gyvenimą ir papročius. Įdomiausia buvo aplankyti senos bažnyčios požemyje esantį Radvilų mauzoliejų, kuriame ilsisi Lietuvai nusipelnusių didikų palaikai. Daugumai tokioje vietoje lankytis teko pirmą kartą. Sužinojome ir tai, kad seniau ši bažnyčia buvo sporto mokykla,

buvome antrame jos aukšte. Ekskursijos vadovė papasakojo apie katalikų ir liuteronų bažnyčias, pravoslavų cerkvę. Įdomu buvo stebėti skirtumus: ne visur buvo puošnūs altoriai, skyrėsi kryžiai. Pamatėme nebaigtą restauruoti pastatą, kuriame vietoj langų buvo senovinės nuotraukos su to meto gyventojais. Pasivaikščioję po gražiai

tvarkomą Kėdainių senamiestį, užsukome į kepyklėlę paskanauti kibinų.

Išpūdinga kelionė, ypač tiems, kurie niekada nebuvo šiame mieste. Sužinojome daug naujo, visi buvo labai drausmingi ir draugiški.

Emilija Breivyte,
Martynas Petrauskas, 6a kl.

Kelionė į Anykščius

Su seneliais važiavau į Anykščius. Norėjome pamatyti rudeninio miško lajų taką ir Puntuko akmenį. Eilėje laukė labai daug mašinų, bet policininkas mūsų mašiną praleido į aikštelę prie Puntuko. Apžiūrėjome Puntuką, nusifotografavome. Paskui lipome į miško lajų bokštą. Buvo labai įdomu. Nulipome žemyn ir pamatėme vilko iškamšą. Aš nusifotografavau prie jos. Vėliau važiavome prie Daumantų atodangos. Ilgai su seneliu lipome laiptais, lankėme šaltinius.

Mūsų klasė dalyvauja projekte „Kelionė siauruku į Anykščius“, tai ir papasakojau draugams ir mokytojai apie savo kelionę.

Austėja Švedaruskaitė, 3b klasė

MAŽUJŲ SVETAINĖ

Trečiokės
Simona Sirevičiūtė, Gustina Kairytė, Liepa Tamošiūnaitė, Benita Šidaogytė

NEBŪTOS ISTORIJS

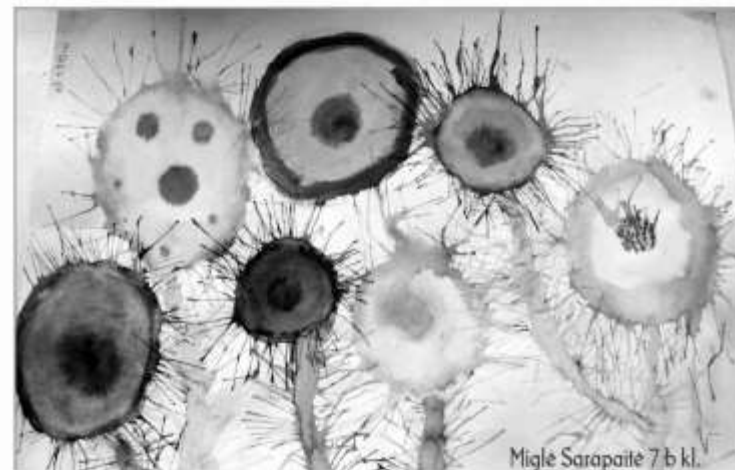
Vieną ankštų auksinio rudens rytą aš takučiu į mokykląėjau. Eidama į mokyklą aš sutikau kalbantį kiškį. Na be to, kad kiškis kalba, jis dar pasipūtėlis buvo. Manė esąs vienintelis toks kiškis visam pasauly. Žinoma, kiškutis gražus tikrai buvo! Uodegėlė išpūrenta, kailiukas blizga net iš tolo, o akutės - lyg aukso monetos. O aš kiškiu besigrožėdama visai pamiršau, kad į mokyklą einu ir į pamoką pavėlavau.

Štai kokia nebūta istorija man nutiko.
Mano sutiktas kiškutis

Greta Kablytė 5b

Vieną rytąėjau į mokyklą. Labai norėjau miego, tik staiga medyje tupinti varna sako: „Labas rytas.“ Negalėjau patikėti, bet miegai išsilakstė.

Kostas Tamošiūnas 5a

Miglė Sarapaitė 7b kl.

Dominykas Skrickas 7b kl.

Ruduo

Jau ruduo aplemė dangų
Lapai beldžiasi į langą.
Skraido į visas puses,
Žaidžia su vaikais klases.

Benita Veretinskaitė 6a

Nepatikėsit

Pamačiau šerną. Jis atrodė laukinis. Atsiminiau mano senelis medžiotojas. Šernų sezonas atidarytas.

Kviečiam senelį medžiotoją!
Medžioklė prasideda!

Su seneliu slepiamės už mokyklos krūmų. Senelis klausia:

- Nori šauti?

- Galiai be problemų - atšauku.

Taikiaus dešimt minučių, nes mano AWP reakcija ledinė. (AWP yra toks šautuvas)

Šoviau! Nepataikiau. Šernas pabėgo. Senelis mane „silveriu“ (stuobriu) išvadino.

Matas Maigla 7b

Rašaluoti pirštai

Su žvaigždėmis keliauju
Po savo melsvą dangų,
Po savo svajų šalį
Pro atvirus man langus.
Su saule aš skrajoju
Aplink pasaulį visą
Tik retkarčiais sustoju
Ir iš tiesų galvoju.

Lukrecija Pavliukova 5a

ŽVAIGŽDĖS ŽEMĖJE

Man pavyzdys yra tėvai. Jie mano gyvenimo irklai, kuriais iriuosi per gyvenimo bangas. Aš manau, kad daugumos vaikų pavyzdys yra jų tėvai. Mano tėvai yra išskirtiniai. Jų pagalba ir supratingumas man visada padeda. Už tai juos labai gerbiu ir myliu.

Airė Marauskaitė 5b

Man patinka mano aviamodeliavimo mokytojas. Jis labai rūpestingas, protingas, viską moka, viską pagamina, nors neturi trijų pirštų. Jis mane labai daug ko išmokė, ne tik įrankiais naudotis, modelius gaminti, bet ir atpažinti juos.

Kostas Tamošiūnas 5a

Mano pavyzdys yra mano tėtis. Mano tėtis nėra kokia žvaigždė ar kažką ypatingą padaręs žmogus. Tėtis yra labai nuoširdus ir geras žmogus, kuris visada padės išspręsti sunkų matematikos uždavinį.

Aš norėčiau būti tokia, kaip jis, nes mano gyvenime nėra man brangesnio žmogaus. Jis mane išmokė, kad reikia padėti mažesniams. Niekada nedaryti kitam blogo.

Štai koks yra mano pavyzdys - mano tėtis.

Greta Kablytė 5b

NETIKĖT SVETAI

Tai buvo mano sesės Tomos gimtadienis. Ir nesvarbu, kad gimtadienis mano sesės, ji mes švenčiame lyg šeimos šventę. Vakare, kai susirinko svečiai, lyg iš niekur atsirado Pepė Ilgakojnė. Pepė, ta sena vaikų draugė, kurios galvoje pilna smagių idėjų, sugalvoja naują žaidimą, kurį žaidėme visą vakarą. Tiek maži ir dideli bėgiojo, kvatojo ir linksminosi kaip tik įmanoma. Na, o atėjus laikui svečiai ėmė skirstytis namo, o Pepė kaip atsirado taip ir iškeliavo. Dingo lyg vandenį. Mano sesė dar ir dabar prisimena tą linksmają šventę.

Greta Kablytė 5b

Į mano gimtadienį atskrido Karlsonas. Jis buvo šmaikštus. Atnešęs dėžutę, kurioje turėjo būti pyragėlis, tarė:

- Atsiprašau, kad suvalgiau pyragėlį, bet svarbiausia, kad žvakutė liko.

Tai manęs nenustebino, bet prajuokino. Jis su manimi ir draugais žaidė įvairius žaidimus. Vėliau suvalgė visą gimtadienio tortą, kurį kepė mama. Kai Karlsonas išskrido, mama vėl gamino gimtadienio tortą, o mes jai padėjome. Kai vaikai išėjo namo, laukė tos dienos užtarnautas miegas.

Airė Marauskaitė 5b